

# DE REFORMATIE

WEEKBLAD TOT ONTWIKKELING VAN  
HET GEREFORMEERDE LEVEN

DIE OWE JEUGD VERNIEUWT

ALS EENS ARENDS PSALM 103:9

Onder redactie van Prof. Dr V. Hepp, Ds K. Schilder, Dr C. Tazelaar en Prof. Dr J. Waterink

Medewerkers: Dr H. A. van Andel, Solo; Ds R. E. van Arkel, Utrecht; Dr Henry Beets, Grand Rapids; Ds K. Fernhout, Vreeland; Prof. Dr F. W. Grosheide, Amsterdam; Prof. Dr T. Hoekstra, Kampen; Dr G. Keizer, De Steeg; Ds B. A. Knoppers, Amsterdam; Ds J. G. Kunst, Arnhem; Ds H. W. Laman, Assen; Ds C. Lindeboom, Amsterdam; Dr S. O. Los, 's-Gravenhage; Dr J. W. Marmelstein, Amsterdam; Ds F. C. Meijster, Rotterdam; G. Meima, Groningen; Ds J. C. Rullmann, Utrecht; J. Strikwerda, Dokkum; Dr J. Thij, Zwolle; Dr J. Veldkamp, Hilversum; E. Visser, Arnhem; Prof. Dr D. H. Th. Vollenhoven, Amsterdam; Ds J. de Vries, Tilburg; Ds J. D. Wielenga, Hoofddorp; Mr J. A. de Wilde, 's-Gravenhage.

Adres der Redactie:

Prof. Dr V. HEPP, Van Breestraat 14, Amsterdam.

Drukkers-Uitgevers:

OOSTERBAAN & LE COINTRE, Goes.

Tel. No. 58 — Postrekening No. 36000.

Abonnement: f1.25 per drie maanden bij vooruitbetaling.

Voor 't Buitenland f7.50 en voor Ned.-Indië f6.— per jaar.

Advertentie: 25 ct. p. regel. — Losse nummers f0.15.

(HOUDE: Pinkstervuur. — Uit de Schrift: De Zaakbezorger Gods. Joh. 14:16. — Kerkelijk Leven: De Kranken communie. H. Elacht het Avondmaatsformulier een volkomen geloof? Nieuwe verwoesting. — Geestelijke Adviezen: Gods voorziening bestel en ons eigen doen. — Literatuur en Kunst: Om de zilveren schalen der zee. — Het Boek van de Week. — Pop. Wet. Schetsen: Iets over Dominies en Psychoanalyse, V. — Opvoeding en Onderwijs: „Civics“. — Perschoon. — Correspondentie. — Kerknieuws.

## PINKSTERVUUR.

Pinksteren roept de christenheid tot bezinning. Het tegenwoordige Christendom lijkt zoo afgeleefd.

Het schijnt aftandsch te zijn geworden. De christenen zijn over het algemeen zulke erg gewone mensen.

Zij maken een makken, matten indruk. Er zijn natuurlijk uitzonderingen. Maar de één-uit-de-massa-christenen is een slappe figuur.

En hoewel ons, Gereformeerden, eenige lof betamelijk is, make men dien lof om der waarheid wil toch niet te groot.

Die lof kan niet klein genoeg worden gehouden. Om op de massale christenheid te toornen, hebben wij waarlijk niet zoo heel veel reden.

In offervaardigheid onderscheiden we ons wellicht een weinig van de meesten.

Aan verwatening in de leer doen wij niet mee. Tegen verwereldlijking in het leven verzetten we ons sterker dan eenige andere richting.

Gewis, er hapert nog veel aan onze belijdenis. Het volmaakte hebben we lang niet gegrepen. Maar we jagen toch.

Ons leven is niet altijd Christus waardig. Wij strijken allen dagelijks in vele. Maar de onderlinge waarschuwing en terechtwijzing ontbreekt niet.

Wat men smale, bij leven zoowel als bij leer worden de wachten uitgezet.

Maar waaraan het ons niet in de laatste plaats schort is: vuur.

Soms komt het vuur even te voorschijn.

Doch voornamelijk, wanneer wij ons tegenover vijanden zien geplaatst.

Op meetings, waar de een of andere tegenstander wordt bestreden, wordt openbaar, dat wij toch nog bezieling kennen.

In het gewone leven is daarvan echter weinig te bemerken.

Wanneer wij maar met rust worden gelaten is het ons allang goed.

Zelfs de prediking is vaak verre van door-gloed.

De waarheid wordt zuiver — voorzoover dat in een zondige wereld mogelijk is — verkondigd. Nieuwe gezichtspunten worden er geopend. Veel studie wordt er aan de bediening des Woords besteed.

En de vraag zweeft op de lippen: wat wil men nog meer.

Och, het komt er niet zooveel op aan wat „men“ wil.

De hoofdzaak is wat God wil.

Christus wil, dat de dienaars van het evangelie op Zijn voetspoor zullen leeren als machthebbende en niet als de Schriftgeleerden.

Dat zij gezanten zullen zijn, die de kerk en de wereld tot verzoening bidden.

Dat zij bevangen zijn door den schrik des Heeren en de menschen — alsof het in hun vermogen stond! — zullen bewegen tot het geloof.

Dat de boodschap niet maar staat in een preekboekje (waarvan wij op zichzelf allerminst kwaad spreken), dat die niet maar meer of minder voorbereid vastligt in het geheugen, doch dat die hun brandt op de tong.

Dat zij, die arbeiden in het Woord en in de leer, blijk geven niet te kunnen zwijgen en te moeten spreken op straffe, dat anders de steenen van het kerkgebouw zullen beginnen te roepen.

En wat er achter de gesloten deuren van de binnenkamers voorvalt — daarover kunnen wij niet rapporteren.

Maar dat de haard van heilig vuur er hooge

warmte uitstraalt, blijkt uit de levensopenbaring der geloovigen niet.

Indien er vuriger werd gebeden, zouden er stellig verrassender uitkomsten zijn.

Indien het daar heet toeging, zouden de resultaten niet uitblijven, zouden de daden het wel verraden.

Het christendom verkleumt.

Is het wonder, dat sommige christenen zich warmen in de zaal van den hogepriester, bij de krijgsknechten en de dienstmaagd?

Zochten zij enkele tientallen meters verder, in de zaal, waar de discipelen bijeen zijn, waar de Geest nederdaalt!

Daar maakt de Heilige Geest Zijn werkingen zichtbaar door verdeelde tongen als van vuur!

Waar de Heilige Geest is, daar is vuur.

Het tegenstand bieden aan Zijn werking wordt dan ook genoemd een uitblusschen van den Geest. (1 Thess. 5:19).

Zijn vuur is niet het verterende vuur, dat Elia inriep of waarmee de discipelen de Samaritanen wilden treffen.

Maar het is het koesterende vuur, dat de zielen bezielt, dat ze warm maakt voor God, waarmee zij, die met den Geest zijn aangedaan, anderen in brand steken voor Christus.

Het is het vuur, waardoor Petrus' tong werd gedreven om een machtige Pinksterrede te houden met het gevolg, dat ongeveer drieduizend zielen verslagen en gered werden.

Dit is de grootsche beteekenis van Pinksteren, dat God dit vuur van de aarde niet heeft weggenomen.

Want Christus is opgenomen in den hemel. Maar de Geest blijft.

Christus zal wederkomen.

Maar de Geest niet, want Hij zal van de kerk niet scheiden.

Waar is dan dat vuur?

De „Pinksterbeweging“ in onze dagen antwoordt: het is bij ons.

Het vuur is evenwel veelszins kunstmatig.

Het is vuurwerk.

Nee, dat vuur is nog altijd in de kerk.

En indien zij er dan weinig van gewaar wordt, is dit wel het voldingendst bewijs, hoezeer in onze dagen de Heilige Geest wordt bedroefd.

Gij zult ter gelegenheid van het Pinksterfeest ook dit jaar in kerk en blad wel weer hooren klagen, dat de wereld zoo weinig van Pinksteren begrijpt.

Dit klagen geeft echter alleen pas, wanneer een ieder eerst het luiest klaagt vanwege zichzelf en vanwege zijn zonden.

Anders wordt de wereld een prachtige bliksem-afleider.

Gij waant uzelf en uw kerkelijk huisje veilig.

Hoogstens zucht gij dan: 't kon met mij wel beter zijn gesteld. Maar dadelijk hebt gij den troost bij de hand: 't kon met mij ook erger, want kijk maar naar de wereld.

Ja, kijk maar naar de wereld!

Daar slaat het vuur van den onheiligen geest hooger uit dan bij ons het vuur van den Heiligen Geest.

Welk een vuur bij den Dageraadsmant!

Welk een vuur bij den S. D. A. P. er!

Welk een vuur bij den bolsjewiek!

Welk een vuur bij den toneelspeler!

En de menschen zeggen: dat moeten wij gaan zien, want vuur trekt.

Maar zij zeggen niet: laat ons de kerk binnengaan.

Want zij weten het wel: daar brandt geen vuur.

In Rome's tempels zijn wat kaarsen ontstoken. Maar die warmen niet.

En als zij per abuis eens een kerk binnenloopen, zien zij menigmaal op den kansel een man, die zichzelf onder zijn preeken conserveert en een menigte, in wier oog niets sprankelt van hemelschen gloed.

Beiden schijnen soms meer slachtoffers van hun plicht, dan dat zij niet laten kunnen in preek en in psalm te vertellen de groote werken Gods.

En nu gaan we weer Pinksteren viëren.

Net als andere jaren?

Indedaad?

Dat zou een ramp zijn.

Zal dan de Geest opnieuw worden bedroefd?

Pinksteren roept de christenheid tot bezinning.

Het vuur van den Heiligen Geest is er nog.

Het is in de kerk.

Maar het smeult.

Hoe kan het worden angeblazen?

Men zie geen opwinding voor heilig vuur des Geestes aan.

Zoo slaat de Geestesvlam niet uit.

Maar door bedroefd te zijn, omdat de Heilige Geest door de christenheid bedroefd is.

Door te smeken: Noordenwind! en kom gij Zuidenwind, doorwaai mijn hof.

En dat niet alleen op Pinksteren, maar al uw levensdagen.

En dat niet alleen voor uzelf, maar voor heel de kerk.

En dat niet alleen op uzelf, maar daartoe uitnodigend al het volk des Heeren in uw omgeving.

Er moet een kerkelijke beweging komen tot aanwakkering van het Geestesvuur.

Die heeft geen uiterlijke organisatie nodig.

Die heeft aanhoudend gebed nodig.

En dan gebeurt het!

Van blaast de Geest Zijn vuur in de kerk weer aan.

Dan zal Christus in Zijn gemeente heerlijk worden.

Dan zal het liefdevuur niet worden gedoofd.

Wel zullen de Pinkstergaven niet terugkeeren.

We zullen niet spreken in vreemde klanken.

We zullen niet begiftigd worden met uitlegging van die klanken.

We zullen geen dooden opwekken.

Maar we zullen inwendig warm zijn.

En naar buiten zal het Geestesvuur vooral van invloed zijn op de tong.

Want het symbool des Geestes blijft: verdeelde tongen als van vuur.

Wat zal er dan gepredikt worden!

Wat zal er dan gezongen worden!

Wat zal er dan zelfs door de eenvoudigsten geëvangeliseerd worden boven de propaganda van de revolutionairen uit!

Wat zullen er dan een jonge menschen, die thans door ons leven zonder vuur worden afgestooten, profeteeren!

Zal die tijd ooit komen?

Pinksteren roept de christenheid tot bezinning.

HEPP.

## UIT DE SCHRIFT.

De Zaakbezorger Gods.

..... Hij zal u een anderen Trooster geven..... Joh. 14:16.

Met groote blijdschap zijn de discipelen van den Olijfborg teruggekeerd naar Jeruzalem.

Zegenend was Jezus heengegaan.

Gezegend waren zij achtergebleven.

Daarom konden zij ten allen tijde in den tempel vertoeven, lovende en dankende God.

Toch was dit een bewijs van hoog-gespannen geestelijk leven.

Want zij waren nog niet tot rust gekomen. Zij verkeerden in afwachting. Zij verbeidden de vervulling van Jezus' belofte. Zij verwachtten den Trooster.

Wachten maakt ons menschen onevenwichtig, onrustig, wrevelig, twijfelmoedig vaak, dankbaar nooit. Hoe is het mogelijk wachtende God te loven en te danken?

en Noord.

te Kootwijk.  
v. Dijk te

Genet. Kerk  
niet 1926  
n 1928 tot

overwogen

K.

ken.  
del (N. P. B.)  
aast

ad.

(Gr.)

(Z.)

in-pred. van

tevaart.

niet.

P. A. A.

12 en 13.

ERKLARING  
IGE SCHRIFT  
VE VERTALING

gehoen:

VANGELIE  
JOHANNES

IT DEN GROND-  
PAALD EN VER-  
LAARD  
DOOR

BOUMA

eurde kaartjes.  
Prijs geb. f3.25  
echeen reeds in

ingen, Psalmen,  
renia, Klaag-  
laten, Ephes-  
n, Colossenzen,  
enzen, Hebreën.

is een uitgave  
hoogste belang  
die zijn Bijbel  
verstaan.

lere Christen,  
lezer profiteere  
er uitnemende,  
verklaring. Men

op de geheele  
ders koope men  
al nu alvast een-  
en, om ze dan  
tijd tot tijd aan

uitvoerige ge-  
spectus wordt  
ge guarne gratis  
en door den Uit-

K te KAMPEN

ANO- EN  
LHANDEL

RIPPEN

elstraat 42

I HAAG

een prachtig  
t in elk genre  
lijken prijs.